

Person- som for Godsbefordring gælder, at Udvalget ikke kan tiltræde den foreslaaede Nedsættelse af Taksterne for Afstande indtil 40 km. Man mener det navnlig ikke nødvendigt af Konkurrencehensyn. Statsbanernes Takster vil selv efter Forhøjelsen ligge betydeligt under Privatbanernes for de samme Afstande, og efter samstemmende Udtalelser fra Ledelserne for Privatbanerne har der ikke paa disse kunnet mærkes nogen Nedgang i Trafikmængden paa Grund af Takstforhøjelsen. Der er nogle Privatbaner, som har haft mindre Indtægt af Personbefordringen, men det skyldes ikke Takstforhøjelsen, men den store Indskrænkning, der har maattet foretages paa Grund af Vanskeligheden ved at skaffe Brændsel og andre nødvendige Forbrugsartikler. Forholdet har faktisk været det, at der ikke har været Spørgsmaal om, hvad det kostede at faa Varerne transporteret, men blot om overhovedet at faa dem transporteret, og Flertallet mener ikke, at det er en forretningsmæssig Ledelse at transportere Varerne med Tab.

Som nævnt i Betænkningen mener man ogsaa, at der, hvis vi ikke faar Taksterne for Statsbanerne forhøjet, vil fremkomme en ubillighed mellem dem af Landets Indbyggere, der bor ved Privatbaner, og dem, der bor ved Statsbanerne. De første er nødsagede til at benytte Privatbanerne, ogsaa naar de paa længere Rejser tillige maa benytte Statsbanerne, men væsentlig benytter de Privatbanerne, medens de, der bor ved Statsbanerne, væsentlig benytter disse. De første maa betale saadanne Takster, at Banerne kan bære deres Drift, men det er da aldeles urimeligt, at de tillige gennem Skatter skal tage Del i det Underskud, som fremkommer ved de sidste Rejser. Det indvendes nu, at Statsbanernes Opgave er en anden end Privatbanernes, men det gælder ikke for de lokale Rejser, og det er netop her, Forskellen træder frem. For blot at nævne et enkelt Eksempel kan vi ikke se, at der er nogen Forskel paa Hobro—Løgstør-Banens Opgave og Aalborg—Hvalsund-Banens Opgave. Disse to Baner krydser hinanden i Aars, de er byggede nogenlunde ens, deres Opland er ens, og deres Opgave er foruden den at besørge Trafikken mellem Banens Stationer den at føre Personer, Gods m. m. til og fra Statsbanernes Hovedrute, Paa Grund af den faldende Skala faar Beboerne langs Statsbanerne allerede en Fordel, og det vil da føles som en endnu større Ubillighed af dem langs Privatbanen, at deres Takster i sig selv er saa meget højere.

Hvad Havnebanetaksterne angaar, har der indenfor Udvalget været Stemning for en endnu større Forhøjelse, da de i høj Grad benyttes til Transport, der ligger udenfor Forudsætningen, men Tanken herom er opgivet.

I Forbindelse med Ændringerne af disse Takster forventes det, at der vil ske tilsvarende Ændringer i Taksterne for gennemgaaende Forsendelser og Transit-taksterne. Medens Norge og Sverige allerede har forhøjet deres Takster, kører vi stadig med de samme lave Takster, og det er givet, at vi har en stor Transport for fremmede, hvorpaa der er et meget stort Tab.

Med Hensyn til selve Betænkningen skal jeg kun omtale nogle ganske enkelte Punkter. Det ses af Betænkningen, at hele Udvalget har været enigt om, at man ikke tænkte paa her at stille Forslag om en Forhøjelse af Statsbanernes Takster, der skulde tænkes at give foruden Balance paa Driften tillige Forrentning af Anlægskapitalen, selv om der var Tale om en lille Rente. Det har hele Udvalget været enigt i. Derudover har man egentlig ikke kunnet enes om mere end netop den sidste lille Bemærkning, der staar i Betænkningen om, at Udvalget „forudsætter, at der gennem Indenrigsministeriet træffes en Ordning for Varer med Maksimalpriser, saa Fragten ikke hidfører ganske urimelige Uligheder for de handlende, der omsætter disse Varer“. Om disse to Punkter har hele Udvalget været enigt, og jeg vil angaaende det sidste bemærke, at det selvfølgelig ikke faar nogen som helst Betydning for Forbrugerne, idet der kun er Tale om de Varer, der er Maksimalpris paa.

Jeg skal lige nævne de stillede Ændringsforslag. Til § 1 stilles der Forslag om, at Tallet 4,25 i 7. a, 2den Linie, ændres til 4,75, og at Resten af Stykket: „og skal for Afstande indtil 40 km være noget lavere“ udgaar. Under Nr. 2 stilles der til § 1, 7. b., Forslag om, at 39 Kr. ændres til 45 Kr., 26 Kr. til 30 Kr. og 13 Kr. til 15 Kr., altsaa en Forhøjelse. 7. d, der handler om Dobbeltbilletter foreslaas slettet; navnlig efter det, der foreligger oplyst for os, har vi ikke ment under nogen Omstændighed at kunne gaa med dertil. § 1, 8., 2., drejer sig om Godstaksterne. I Ændringsforslag Nr. 5 foreslaas det til næstsiste Stykke i 8., 2, at føje: „Dog maa Nedsættelsen kun undtagelsesvis medføre, at Fragterne derved nedsættes til et Beløb, der ligger lavere end de efter Loven af 1911 fastsatte Takster, forhøjet med 66 pCt.“. Privatbanerne har forhøjet deres Takster, i alt Fald for en Del Baners Vedkommende,